

Polagana smrt, je nesretni i tužni pjesnik
on se nije nikada mogao sjetiti
zašto je lud
i boli ga glava

A bandite je ubijao fest
iako sam ja imao i deset godina

i moj stric model-stolar mi je načinio
izvrsnu model-pušku
čiji sam prekrasni kundak ubrzo slomio
i plakao. Polagano sam, eto koincidencije,
umirao

Ali se to realno ne mogu sjetiti

Neki dan
prilično lagano determiniram
govorim ti ja svoje tekstualne proizvode,
govorim

kad
dosjetim se da je
ubojstvo nekako dosadna činjenica
i poželim prelijetati
niz žuto-narandžastih otoka

Oni, otoci, tad
počnu izvrsno vršiti pšenicu
i tako nježno ubijati neodređenu blitz-dosadu

(Ovdje jedna dekoracija: polje
procvjetane uljane repice; taj me likovni
aranžman najviše podsjeća na Popeya
jer on je Popey mornar ja)

Jedan od otoka
bliži čisto žutom no narandžastijem,
nutka me domaćim jelima
i sad bi se tu moglo nešto naglo
ispremiještati u

odnosu između motiva i načiniti
svježi žuti biskvit za voćnu tortu
(s bananama

i ananasom ili možda malinama,
malinama — no to mijenja boju)

Nismo voljeli prašni ugljen
bio je skoro bespredmetan
i inhibirao je težnju za unošenjem

Zato smo ga nutkali krečom u prahu i lagano
micali prstima
po načinjenom kontrastnom stanju
iz kojega je znao naglim kretnjama bokova
uskakati
u teretnjak
i mahati crvenim manevarskim zastavicama

Noću je izvodio svojevrsnu erotsku
arhe-tektoniku
i vlažno se orušivao k jutru. Tu bismo ga mi
opet dočekali
s kreč prašinom i teniskim hlačicama
On bi pokušao odskakivati i još neke finte
no nama bi brzo dosadio
pa bismo ga ubacali u šupu
i hranjiv krem za zaštitu ruku utrljavali
u željezničke pragove na teretnoj stanici
(tamo radi Cule)